

Borgbjerg: Det kunde jo være, at den ærede Justitsminister er bleven pludselig syg ligesom nogle ærede Medlemmer forleden. Jeg maa da finde mig i det og haaber, at den ærede Justitsminister snart kan vende tilbage, og naar jeg en Gang har sluttet min Tale, kan jeg personlig sige det til ham. Naa, men til Trods for, at han ikke er til Stede, maa jeg over for ærede Medlemmer hævde, at mit Citat var rigtigt. Den ærede Justitsministers Udtalelse findes Sp. 181—82 i Rigsdagstidenden under 6. November 1903 ved 2den Behandling af Retsreformen i Landstinget. Der forsvarer den ærede Justitsminister Nævningers Indførelse i stort Omfang, i det Omfang, hvori det var vedtaget af Folketinget, blandt andet ogsaa for Voldsforsøelser, hvorimod Landstinget havde indskrænket Nævningers Anvendelse ved Voldsforsøelser. Den ærede Justitsminister forsvarede Nævningers Anvendelse i det af Folketinget vedtagne Omfang med følgende Ord: Og det forekommer mig, at de Sager, der her er Tale om, ville i mange Tilfælde kunne medføre saa betydelig Straf, at det kun er rimeligt og billigt, at den sigtede faar Adgang til at faa sin Sag paakendt af Nævningen, naar han deri ser en Betryggelse for at faa en retfærdig Dom. Nødvendigheden deraf vil jo blive saa meget større, hvis det, hvad jeg i alt Fald haaber, skulde lykkes at faa gennemført Bestemmelser om legemlig Straf for visse Arter af grove Voldshandlinger.“ Jeg kan ikke se, at denne Udtalelse kan tydes anderledes end, at den ærede Justitsminister har sagt: Lykkes det mig at faa Legemsstraf for visse Arter af Forsøelser gennemført, er det ganske nødvendigt, at Nævninger anvendes ved disse Forsøelser. Den ærede Justitsminister maa i det Øjeblik sikkert have haabet paa Retsreformens Gennemførelse i denne Samling, og der faldt ogsaa samtidig meget optimistiske, meget sangvinske Udtalelser af den ærede Justitsminister om, at han troede at kunne faa den gennemført. Han har troet, at de to Ting, Pryglestraf og Retsreform, vilde følges ad, han har troet, at vi fik Retsreformen samtidig med Prygleloven, saa kunde det ene mildne noget paa det andet; saa var Prygleloven ikke saa slem, saa havde vi Nævninger ogsaa for Voldsforsøelser, og Voldsmændene vilde faa en Garanti derved. Det har utvivlsomt været Justitsministerens Mening. Nu ere vi ved Rigsdagssamlingens Slutning, og der er ikke stort Haab om Retsreformens Gennemførelse. Jeg

sidder selv i Fællesudvalget, men kan og skal ikke udtale mig nærmere derom. Der er nedsat Underudvalg, men hvor langt det er kommet, ved jeg ikke. Men efter de Udtalelser, vi hørte forleden fra Højre, og efter alt, hvad der foreligger, er der ikke stor Udsigt til, at Retsreformen gennemføres i Aar. Alligevel søger Justitsministeren at jage sin Pryglelov igenom, og det forekommer mig at være i Modstrid med hans Tanke i Efteraaret. Da kædede han de to Ting sammen: Skulde vi have Pryglelov, maa vi ogsaa have Retsreform, vi maa have Nævninger i det Omfang, Folketinget har foreslaaet. Nu faa vi ikke Retsreformen, og det synes jeg, er en yderligere Grund til at lade Prygleloven ligge.

Jeg gad i det hele taget se ærede Medlemmer komme ud til Vælgerne i Sommer og fortælle: Retsreformen fik vi ikke, men Prygleloven fik vi. Jeg ser, det ærede Medlem for Assens (Berntsen) smile saa lumsk. Det kan være, at hans Vælgere ikke sætte saa megen Pris paa Retsreformen, jeg synes, der i det ærede Medlems Smil er en Antydning af, at det ikke er en Reform, hans Vælgere sætte saa stor Pris paa. Jeg har ogsaa hørt lidt ymte om, at den er de moderate for dyr, de ere ikke saa begejstrede for den. Jeg tror ogsaa at kunne læse det af Smilet paa det ærede Medlems Ansigt, og jeg forstaar at læse Smil, og navnlig paa det ærede Medlems Ansigt. Jeg er sikker paa, jeg ikke tager fejl, naar jeg siger, at jeg kan læse noget saadant. (*Berntsen:* Denne Gang var det galt!) Nej, det er det sikkert ikke, det er nok rigtigt. Det kan være, at det er saaledes i enkelte Kredse, men jeg kan ikke tænke mig det i vore Kredse, og det er sikkert kun de allerfærreste Kredse, hvor det kan gaa. Det maa være enkelte Undtagelseskredse, hvor det kan gaa. Det kan maaske gaa i Assens, men i de allerfleste Kredse kan det ikke gaa, og derfor forstaar jeg ikke, at man kan gaa ud og sige: Ja, nu fik vi Prygleloven gennemført, men Retsreformen ligger stadig og venter paa bedre Tider. Altsaa, jeg har over for den højtærede Justitsminister hævdet, at jeg havde Ret i mit Citat af hans Tale i Efteraaret. Han kædede utvivlsomt disse to Ting sammen. Nu har han sluppet Sammenkædningen, og det er meget beklageligt.

Endnu har jeg kun en enkelt Bemærkning at gøre til den ærede Ordfører. Den refererer sig ogsaa til Forhandlingerne ved anden Behandling. Da svarede jeg ikke paa